

‘முனியப்பதாசன்’

‘அவனுடைய பெயர் ‘சந்திரிகா’; அவனுடைய வீட்டிடு வேலையை வளர்ந்து வருகின்றான் அவனுடைய மச்சான். அவனுடைய கண்ணில் சந்திரிகா ஒரு குழந்தையாகத் தான் தெரிகின்றான்; அவனுடைய பேச்சு, செயல்கள் யாவும் அவனைக் குழந்தையாகத்தான் அவனை என்ன வைக்கின்றன.

அவன் அவனைக் குழந்தையென்று சுட்டிக்காட்டுகின்ற ஓவ்வொரு வேலையிலும், அவன் தன்னை வளர்ந்தவள் எனக்காட்டிக் கொள்ளத்துடிக்கிறான். ஏக்கமே நீடிக்கிறது. அவனை அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லை; புரிந்து கொள்ள முயல் வில்லை; ஒரு நாள் அவனை அவன் புரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. மாமிவீட்டில்லை; சந்திரிகா அவனுக்கு உணவு பரிமாறுகிறான்.

‘சந்திரிகா, நீ சாப்பிட்டாயா?’

இலக்கிய உலகு “வேதாஸம்”

சிறிது மௌத்தின் பின் அவன் கூறுகிறான்:

‘அப்பா சாப்பிடுவதற்கு முன் எங்க அம்மாசாப்பிடுவதில்லை’

சந்திரிகா குழந்தையா?

—நல்லதோர் சிறு கதையின் கருக்கமிது. இன்று சிறு கதையுலகில் விரைந்து முன்னேறி வரும் ‘முனியப்பதாசன்’ன் சிறுகதை தான் சந்திரிகா. இச்சிறுகதையின் சம்பவக்கோவைகள். கருவிற்கு வலுவூட்டுவனவாக, இயைந்து அமைந்து, நல்லதோரு சிறு கதையாக உருவாகியுள்ளன. கதையை வளர்த்தி முடிக்கும் விதம் மிக நன்கு அமைந்துள்ளது. ‘முனியப்பதாசன்’ன் இச்சிறுகதையைப்படித்து ‘சிற்பி’ ஒரு எழுத்தாளருக்குக் கூறினார்: ‘சந்திரிகாவின் இறுதி வார்த்தைகளுக்குமட்டும் பத்தாரியம் ரூபாய் கொடுக்கலாம்.’

‘இலங்கையர்கோன்’ சிறுகதைப்போட்டியில் ‘வெறியும் பலியும்’ என்ற சிறுகதைக்காக முதற்பரிசைப்பெற்றுக் கொண்ட முனியப்பதாசன்’, நல்ல சிறுகதை அண்மையில் எழுத்துள்ளார். இவரது அண்மைக்காலச் சிறுகதைகள் யாவும் ஆத்மீக பலத்தினை சுட்டிக்காட்டி நிற்கின்றன ‘கடவுளின் தூதர்களாய் எவ்வாரும் மாறலாம்’ என்றார் காந்தியடிகள். அதுவே முனியப்பதாசனின் அண்மைச் சிறுகதைகளில் பொதிந்துள்ளன. தெய்வக்கொள்கையும், தெய்வமுந்தாம் அவரது பிரச்சாரம் போலும். நல்லதோர் இலட்சியத்தட்டில் நடக்கும் முனியப்பதாசன் அதில் தோற்றியும் வெற்றவரே.

பாரதியார் பாரதிதாசனின் முதற் கவிதையைப்படித்து கூறினார்: ‘எழுகுவுவு’ என்று அதைபே ‘முனியப்பதாசனு’க்கு வேதாளம் கூறுகிறது.

25. வந்தான்

குமாரன்!

ஷ வேசனைத் தொடர்ந்து குமரன் வந்து கொண்டிருந்தான். அந்தக் குளிர்ந்த பிரதேசத்திலும் அவனுடைய உடலில் வேர்த்துக்கொட்டியது. பாரம் தூக்கி வெலை செய்வனுக்கு முச்சு வாங்கியது. கரடு முரடான அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் சிறிது தூரம் முச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு முன்னேறுவதும், அதன்பின்னர் கையை இடுப்பில் உண்றிக் கொண்டு சிறிது நேரம் ஓய்வெடுப்பதுமாக அவன் வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் படுகின்ற சிரமத்தைப் பார்த்ததும் கணேசனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

‘என்ன கவிஞரே! எங்கள் மலையகம் எப்படியிருக்கின்றது?’ என்று கேட்டான் கணேசன்.

‘ஆகா! இந்தப் பொய்யடம்பை அற்புதமாய் முறித்து அடுக்குகின்றது அப்

‘மெல்லுடை அணியும் மெல்லிடைப் பெண்கள் வெளியினிற் சென்றிடும் போது, தொல்லைகள் கொடுத்துத் துணிகளைப் பறத்துத் தாவணி உழக்கித் தனத்தின் எல்லையில் நிற்கும் எல்லையை உடைத்து இருக்கரம் மோதுமோ என்று, சொல்லிடும் வண்ணம் சம்மன்றிடுங் காற்றின் தடுக்கினை அடக்கல் எவ்வாறே?’

பனே! உன் “மலையகம்!” இதைச் சொல்வதற்கு குளிருக்கும் விதம் எதிரொலி செய்தது.

அவனுடைய அவஸ்தையைக் கண்டு அனுதாபம் கொண்ட கணேசன், தன் கெட்டியான மேனியை மேலே தூக்கித் துருத்திக் கொண்டு நின்ற ஒரு மொட்டைப் பாறையில் ‘தொப்’ பெற்று அவனை இருக்கப்பண்ணிவிட்டு, அவன் பக்கத்தில் தானும் அமர்ந்து கொண்டான்.

‘கணேசா! எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறதொடா’ என்று பேச்சை ஆரம்பித்தான் குமரன்.

‘இந்த இனிய பிரதேசத்தில் காலடிவைத்தாலே ஒன்றால்ல; ஓராயிரம் எண்ணங்கள் தோன்றுமடா குமரா’ என்றான் தன் நண்பனிடம் கணேசன்.

‘இருக்கலாம். ஆனால் இப்போ எனக்குத் தோன்றியுள்ள உண்மை என்ன தெரியுமா?’

‘சொல்லு’

‘இந்த தேகப்பயிற்சி, விளையாட்டு என்றெல்லாம் இருக்கின்றனவல்லவா? இவற்றையெல்லாம் ஒழித்துவிட்டால் என்ன என்று தோன்றுகின்றது என்று எனக்கு’

‘விளையாட்டும், தேகப்பயிற்சியும் உணக்கு என்னடாதை செய்துகின்றன?’

‘நாம் எப்போ உன் வீடு போய்ச் சேர்வது? நடந்து

நடந்து என் கால்கள் கெஞ்சுகின்றன.’

‘நல்ல கெட்டிக்காரன்டா நீ! எத்தனை சாமர்த்தியமாக அந்த உண்மையான காரணத்துக்குத் திரைபோட்டு மறைக்கின்றாய்? டேய்! உள்ளதைச்சொல்லு. நீ இப்போ என்னுடைய இருக்கைக்குப் போய் விடவேண்டுமென்று துடிப்பது உள்ளத்தில் குதாகலத்தை யூட்டின். இந்த இயற்கைவன்ப்பைப் பகைப் புலமாய் அமைத்துப் பல இனிய கவி தைகளைப் பாடுக் குவிக்கவேண்டுமென்று அப்பவேதிர்மானித்துக்கொண்டு கணேசனப் பின் தொடர்ந்தான் குமரன். வழியில் சரோஜாவைப் பற்றியும், கணேசனுடைய பிரவாஸ் அவன் படும் துயர்க்காவியமே பாடி ஒன்று குமரன். அப்படிப்பாடுவட்டு, அவன் சொன்னான், ‘நான் இப்போ ஒடோடாடி வந்திருக்கின்றேன்’ என்று.

கணேசன் எதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இப்படிக் கேட்கின்றன் எனபதைக்குமரன் நன்கு அதற்கேற்கொண்டு அதிருத்து!

‘ஐயா! காதல் மன்னரே! ஆக, இந்த உலகில் உங்களுக்கு மட்டும் தான் கண்கள் இருக்கின்றன; அந்தக்கண்களைக்கொண்டு முகையினிப்பருக்கும் தகைமையும்

‘அவை! அவை! உன் சரோஜாதேவி தான் என்னுடைய இந்த அவசர மலையக விஜயத்துக்குக்காரணம்!’

‘குமரனின் மலைநாட்டுவருகைக்கு என் சரோஜாகாரனமா?’ என்று தனக்குள் கேட்டுக்கொண்டகணேசன், ‘ஏன் குமரா? எதற்காக அவன் உன்னை இங்குஅனுப்பி வைக்க வேண்டும்?’ என்று கேட்டு வைத்தான்.

‘அதுவா? அது ஒரு பெரிய கதை! வீடு சென்றதும் எல்லாம் விபரமாகச் சொல்லுகிறேன்’ என்று குமரன் கூறுத்தான்.

‘இதற்கே நீ இப்படிக் கஷ்டப்படுகின்றேயே! இங்கு இருந்து பார்க்க வேண்டும் இங்குள்ள மக்கள்படும் சிரமத்தின் கொடுமையை. அதி காலை ஐந்துமணிக் கெல்லாம் எழும்பி, உடலை விரைற்கக்கப்பண்ணும் கடுங்குளிரையும், பனிக் காற்றையும் இவட்சியம் பண்ணுது, ‘பிரட்டுக்களம்’ சென்று பேர் போட்டு விட்டு, செங்குத்து மலைகளில் ஏறிக் கொழுந்து பறிக்கும் பெண்களின் அசகாய சூரத்தைத்தை! இந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எத்தனை தூரம் என்ன ஆளுகையும் கொழுந்து விட்டு எரிக்குதிருக்கின்றது தெரியுமா?’ என்று

‘ஏது; நீ போகும் வேகத்தைப் பார்த்தால், இந்த மூலம் பெண்களில் யாரையுமே எனக்கு மீதம் வைக்க மாட்டாய் போக முடியுமோ. அத்தனை விரைவில் நாம் அங்கு போயாக வேண்டும். என் கண்கள் உன்தாமரகுமாரியின் அந்த அமானுசீய அழகைக்காணத்துடிக்கின்றன! அவனைப் பற்றியும் இலட்சியமிக மீதம் வைக்க முடியும், அந்த வியாபாரப்பெண்மோகினியைப் பற்றியும் நீ எழுத எழுத அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் எத்தனை தூரம் என்ன ஆளுகையும் கொழுந்து விட்டு எரிக்குதிருக்கின்றது தெரியுமா?’

‘ஏது; நீ போகும் வேகத்தைப் பார்த்தால், இந்த மூலம் பெண்களில் யாரையுமே எனக்கு மீதம் வைக்க மாட்டாய் போக முடியுமோ. இருக்குக்கொண்டு நீயும் அங்கேயே மனதைப் பறி கொடுக்கின்றேயே! குாபகம் இருக்குக்கொண்டு நீயும் அங்கேயே மனதைப் பறி கொடுக்கின்றேயே! குாபகம் இருக்குக்கொண்டு நீயும் அங்கேயே மனதைப் பறி கொடுக்கின்றேயே! குாபகம் இருக்குக்கொண்டு நீயும் அங்கேயே மனத

கந்தையாவின்

காதல்

கடைக்குக் கூட்டிச் செல்லத் தொடங்கினான்.

இந்தக்கடி தமாவது நன்றாயமைய வேண்டும், என்று அவன் மனம் அடித்துக் கொண்டது.

அன்பின் பத்மா,

கடிதத்தை எழுத ஆரம் பித்தவனின் முகத் தில் எண்ணங்கள் இழையோடின.

‘பத்மா...’ அவன் வாய் நிறையச் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தான். அவன் அவனுள் உறைந்திருந்தாள்!

கந்தையாவின் உள்ளம் காட்டுவெள்ளம் போற்பெருகியது. எத்தனையோடு இன்பனினவகள் அவனை செய்யறக்கூட செய்து சினிமாக் காட்டின.

அவன்ஒரு‘டைப்பிஸ்ட்’. கந்தையாவின் எண்ணக் கோட்டைகள் அவனில் நிர்மாணிக்கப் பெற்றிருந்தன. அவனைத் தன் இதயத்தில் இருத்திவிட்டதாக அவன் எண்ணினான். தனக்கே அவன் உரியவள் என்பதை அவன் மனம் ஏற்கனவே பிரகடனம் செய்து விட்டது.

கந்தையா அரை குறையாகப் படிப்பை நிறுத்தி விட்டான். அப்போது அவனுக்குத் தொடர்ந்து படிக்கவேண்டுமே யென்று படவில்லை.

புதமாவை ஒரு நாள் புஸ் நிலையத்தில் சந்தித்தான். அவனின் பார்வை அவனை வெகு வாகக் கவர்ந்தது. அந்தப்பார்வை அவன் கண்களில் மறையாது நின்று கொண்டிருந்தது—அன்று அவன் பல்லி விருந்து இறங்கி வந்தாள். கந்தையா அவனை இமைக்காது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இதற்கு முதல் நாள் கந்தையாவோடு மீண்பிடிப்பவன், ஆண—பெண் உறவுகள் பற்றித் தனக்குள் அறிவை அவனுடன் பகிர்ந்து கொண்டாருப்பகும் கந்தையாவிற்கு வந்தது.

‘எத்தனை அழகு, எத்தனை அழகு...ம்’ பெருமூச்சுவிட்டான்.

சலவைத் தொழிலாளி யின்கைத்திறனைப் பிரத்தியட்சிக்கும் மதிப்புக்கலையாத தன் வேஷ்டியையும், சேட்டையும் உற்று நோக்கினான் கந்தையா. முகத் திற்கு வெகு ஜோராகப் பவுடர் பூசி, தலை மயிரை நேர்த்தியாக வார்ந்து நிலைக்கண்ணுடைய நீண்ட முன் தோன்றினான். எல்லாம் அழகாகத்தானிருந்தன. ஆனால் மேலும் தடினை இடத்து விடுமாப் போல் வளர்ந்திருந்தன. இதற்கு விடுமாப் போல் வளர்ந்துகூட கொண்டிருந்தான். ஆனால் என்னக்கு அழகு அழகு...ம்’ பெருமூச்சுவிட்டான்.

தானும் படித்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அப்போதுதான் கந்தையாவின் அடிமனதில் எழுந்தது. தன் அக்கா ஊக்கமாகப்படித்து ஓர் ஆசிரியையாக உயர்ந்ததும், தான் பள்ளி கொடுத்து ஊர்க்கற்றி திரிந்து சுற்றில் கூவியாக வேலை செய்து வருவதும் அவன் மனதைத்தாக்கியது. எனினும் ‘நானும்

வாழ்கிறேன்! அவனும் வாழ்கிறேன்!’ என்று தன் ணத் தேற்றினான். இப்போது இழைகளையொம் எண்ணிக் கொண்டிருக்க அவனுக்கு நேரம் கிடையாது—பத்மா ஆபிஸ் கலைந்து ஒய்யாரமாக வந்து கொண்டிருப்பான். ‘அவனின் எழில் சொட்டும் முகத்தை ஒரு தரமாவது பார்க்கலாம். என்ற ஆசை அவனுள் தனிர்த்தது.

அவனின் வருகைக்காக அவன் காத்திருக்கும் அந்தச் சுருட்டுக்கடை முற்றில் சிகரட்புகைத்த வண்ணம் காத்துக் கொண்டிருந்தான். பற்றிக் கொண்டிருக்கும் சிகரட் எரிந்து சாம்பலாகு முன் எரிந்து அவன் வந்துவிடவேண்டும்; அவன் தான் சிகரட்பிடிக்கும் அழகைப்பார்த்துக் கேஸ்ல் வேண்டும் என்றெல்லாம் அவனுக்கு உப ஆசைகள் முனைத்தன.

அவன் வந்து கொண்டிருந்தான். அவனின் முகம் அவன் கால்களையோப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், அவன் அவனின் லாவன்நக நகை தவழும் முகத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. கந்தையா குடித்துவிட்டு வருபவர், போபவரிடமெல்லாம்தன் வீரப் பிரதாபங்களை உழுறிக் கொட்டுவதனால் இந்த விசயம் ஊரார் பலருக்கும் தெரியவந்து அவர்களுக்கு நகைப்பிற்குரிய விசயமானது.

கந்தையாவின் காதல் விவகாரம் அவனின் அக்காள் கணவனுக்கும் எட்டியிருந்தது. கந்தையா குடித்துவிட்டு வருபவர், அவனின் ரோசு உணர்வைக் கூட்டியது. ‘எப்படியும் ஒரு கை பார்ப்பேன்.’ அவன் கறுவிக்கொண்டான்.

அவன் அவனுக்கெழுத்தத் தொடங்கிய கடிதம் ‘அன்பின் பத்மா,’ வுடன் நின்றது.

அவனுக்கு இனிப் பொறுக்க முடியாது. எழுத்துப் பிழையிருந்தால் பரவாயில்லை. ஏதோதான் குழங்குத் தெரிந்ததை, தான் அவனிடம் கேட்க

கந்தையாவின் காதல் விவகாரம் அவனின் அக்காள் கணவனுக்கும் எட்டியிருந்தது. கந்தையா குடித்துவிட்டு வருபவர், அவனின் ரோசு உணர்வைக் கூட்டியது. ‘எப்படியும் ஒரு கை பார்ப்பேன்.’ அவன் கறுவிக்கொண்டான்.

‘மெய்தான அத்தான்?’ கந்தையா குழங்குதைபேர்ல் அழாக் குறையாகக் கேட்டான்.

‘நான் பொய் சொல்லறனா? ஆவேசமாகக் கத்தினார்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘மெய்தான அத்தான்?’ கந்தையா குழங்குதைபேர்ல் அழாக் குறையாகக் கேட்டான்.

‘நான் பொய் சொல்லறனா? ஆவேசமாகக் கத்தினார்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனைப் பற்றி ஏதோதான் தெரிந்தேன். அவன் இப்படிச் செய்வான் என்று எனக்குத் தெரியாது. இனி அவனுக்கு எழுதமாட்டன். அந்தக் கடிதத்தப் பொலிசில் குடுக்கவேணுமென்டு அவனிடச் சொல்லுவதாக ஏதேலையைக் கவிழ்த்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தாராம்.

‘நான் அவனை

புதுமைகள் பாரிச் பாரினிலே-(48)

-அன்றனி பெர்னன்டோ, கிரிஸ்பனை-

பழைய பத்திரிகையிலேயே புதுப் புதுச் செய்திகள்

பலருக்கு அன்றூட வேலைகளைத் தொடர்க்கு முன் எப்படியாவது அன்றைய தினப்பத்திரிகையைப் படித்து விடவேண்டும். இல்லா விட்டால் எந்த வேலையையும் செய்யத் தோன்றுது.

கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் வண்ணம் பல சுவையான பகுதிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு நமது கைகளில் தவழ்கிறது பத்திரிகை. சூடான பல நல்ல செய்தி களும் அதிலிருப்பதால் சிறந்த விருந்தாக அமைகிறது. பத்திரிகை படிப்பதில் மக்கள் அளவற்ற ஆர்வம் காட்டுவதற்கு இதுவே காரணம். இனி, பத்திரிகைபடிப்போர் தொகை தினமும் பெருகிக்கொண்டே வருகிறதென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ.

இவ்வாருக வாசகர்கள் பெருகும் போது பத்திரிகை அச்சடிப்பதற்குக் காகிதம் பெருமளவில் தேவைப்படுகிறது. காகிதத் தொழிற்சாலைகள் அதிகம் அதிகமாகக் காகிதம் உற்பத்தி செய்தில் முழு மூச்சடன் ஈடுபடுகின்றன. காகித உற்பத்தி செய்தில் மோது போது அதற்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இது காகித உற்பத்திக்கும் பத்திரிகைத் தொழிலுக்கும் பெரிய முட்டுக்கட்டையாக அமைந்து விடுகிறது. பத்திரிகையின் பக்கங்கள் குறைந்து தாம் விரும்பிப் படிக்கும் சுவையான அமசங்கள் வெளிவராத தால் வாசகர்கள் ஏமாற்றமடைய நேருகிறது.

காகித உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களுக்கு இருக்கும் தட்டுப்பாட்டை நீக்கி விட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடும். ஆனால் அதை எப்படிச் செய்வது? அமெரிக்க அறிவர்கள் நீண்ட காலமாக இதுபற்றி நானுக்கமான ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி வந்தனர். அதன் பயனை காகிதம் தயாரிப்பதற்கு ஒரு புது வழியை அவர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். நாம் படித்துக்கிட்டுத் தூரப்போடும் பழைய பத்திரிகைகளைச் சேகரித்து அவற்றிலிருந்து புதிய காகிதத்தை உற்பத்தி செய்வதே அப்புது வழி.

பழைய பத்திரிகைகளைப் பெருமளவில் சேகரித்துச் சிறு துண்டுகளாகச் செய்து தன்னீரில் ஊற வைத்து அதை நன்றாகக் கொதிக்கச் செய்து கூழாக்குவர் பழைய பத்திரிகைகளிலுள்ள எழுத்துக்களின் கறுப்பு நிற மை இந்தக் கூழுக்குச் சாம்பல் நிறத்தைக்கொடுக்கிறது. ஒரு வகை இரசாயனக் கலவையைக் காகிதக் கூழோடு சேர்த்துவடன் மை முழுவதும் அகன்ற சாம்பல் நிறம் மறைந்து விடும். பின்னர், இந்தக் கூழ் பல கருவிகளின் ஊடை பாய்ச்சப்படுகிறது. அப்போது அது சுத்தமாகக் கூட உலர்த்தப்பட்டு நல்ல காகிதமாக மாற்றப்படுகிறது. இந்தக் காகிதம் பெரிய உருளைகளில் கற்றப்பட்டு மீண்டும் பத்திரிகை அச்சிடத்தயாராகி விடுகிறது.

இனி மேல், நாம் படித்து விட்டுத் தூரப்போடும் அதே பத்திரிகைகள் புதுப் புதுப் புதினங்களையும் அம்சங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு வருவதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

வாழ்க தமிழ்!

அம்மா

‘வளர்மதி’ மாமாவுக்கு! ‘செங்கையானி’ன் ‘ஆறுகால் மடல்’ சிறப்பான முறையில் அமைந்திருக்கின்றது. மற்றும் பாரினிலே நடைபெறும் புதிய புதிய புதிய தெர்த்து வெளியிடுவதில் ‘வளர்மதி’ தொடர்ந்து வெளியிடுவதில் வெளுமையடைகின்றோம்.

தவிர, சோதரி யோகேஸ் வரியின் ‘வளர்மதி’ வளர எழுதியுள்ள புதிய மாற்றங்களையும், என்னங்களையும் படித்துமுகிழ்ந்தேன். சோதரி யின் மாற்றங்களுக்கு என் ஆசாவுகளும், ஆசிகளும் பல. எங்கள் என்னங்களையும், மாற்றங்களையும் தெரிவிக்கும் படியும் கூறியிருந்தீர்களே. நன்றி!

சோதரி யோகேஸ் வரியின் மாற்றங்களையே நானும் வரவேற்கின்றேன். ஆகையால் அதை மாற்றி எழுத விரும்ப வில்லை. ஆனால் கவைதையை மட்டும், ஒவ்வொரு வாழும் கடைசி ஒன்றுவது பிரசரி யுங்கள். எம்மைப் போன்று கவைதையில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் கணுக்கு ‘வளர்மதி’ கூடிய வேலைகள்.

‘சிந்தனைத் துளிகள்’

உலகம் ஒரு விசித்திரக்கண்ணேடி. அது நாம் சிரித்தால் அழும்; அழுதால் சிரிக்கும்.

கருணாநிதி

ஒரு செயலைச் செய்பவன் சுரு செய்ய வேண்டியது: அச்செயலை முன்பு செய்த வனுடைய அனுபவ அறி வைத்தான் அறிந்துகொள்ளலாகும்.

திருவள்ளுவர்

நல்லி என்பது மனிதனுடைய உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு அமைந்தது. கட்டுப் பெட்டியாகச் சிறைப்படுத்துவதற்காக அல்ல.

ஜவகர்லார் நேரு

பியாயம் பேசி நேர்மை பார்த்து உலகில் வாழுமிடியாது. அன்பெவளர்த்துப் பொறுமை பூண்டு எப்போதும் வாழலாம்.

மு. வரதராசன்

ஷால்வைதானினை. அனைவரையைக் கட்டிக்கொண்டு விமியியுத்துக்கொடங்கின்றன. கர்ந்தை தலையை நிமிர்த்து வில்லை.

‘என்னம்மா! நடந்தது?

கூறேன் என்று தாயை உலுப்பினான்.

‘எப்படியாத கூறுவேன், கில்லை! உன் மாமாவை இராத்திரி...’

‘என்னம்மா?’

‘பியத்துக்கொண்டு போடாங்களாம்!’ என்ற படிமுக்கு தொடங்கின்றன. வில்லையின் தேகம் ‘வெடவெட்டுவென நடந்தியது. அவனுள் பிரான்யோ நிகழ்ந்தது. ‘மாணிக்கச் சித்தப்பா! மோசம் செய்து விட்டார்களே?’ என்று அவனிக்கயம் வாக்குறுதி உனக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல.

‘டிலேனி

உலகம் இன்றைக்கு ஒரு ப்பட்டாத பாடத்தையே நோக்கிப்போய்க் கொண்டிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம்: மனிகர் ஒருவரை, ஒருவர் புரிந்துகொள்ளாதிருப்பதுதான்.

‘அகிலன்

‘தெரியுமா’

(1) உலகிலே உயரமான அனைத்து?

(2) அச்ச எழுத்துக்களைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

(3) சீமெந்தைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

(4) முதன் முதல் தென் துருவத்தைக் கண்டவர் யார்?

(5) புகை வண்டியைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

(6) கலர்ப் போட்டோவைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

(7) துப்பாக்கி வெடி மருந்தைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்?

(8) பூமி சூரியனை எத்தனை மைல்வேகத்தில் சுற்றுகிறது?

(9) முதன் முதல் எந்த யாம் ஆண்டில் ‘பைபிள்’ (Bible) அச்சிட்கப்பட்டது?

(10) இத்தாலி நாட்டின் ‘பைபா’ கோபுரம் எத்தனை யாம் ஆண்டுகட்டப்பட்டது?

(1) ‘பாக்ரா நங்கல்’ (740 அடி உயரம்)

(2) ‘குடென்பெர்க்’ (ஜெர்மன் நாட்டவர்)

(3) ‘ஜான் சிமீட்டன்’, (1756ம் ஆண்டு)

(4) ‘கேப்டன் ராபர்ட் பால்கன் ஸ்காட்’ 18-1-1912

(5) ‘ஜார்த்ஸ்லெபன்ஸ்’

(6) ‘ஜிவ்’

(7) ‘ரோஜர் பேக்கன்’ (கி.பி. 1214)

(8) ‘மணிக்கு 18½ மைல் வேகம்.

(9) ‘1611ம்’ ஆண்டு

(10) ‘1150ம்’ ஆண்டு.

வி. த. யோகராஜா, கல்முனை.

அம்மா என்றும் நீ வாழ்க!

—மட்டு நகர் மூர்த்தி

அக்கம்-ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

மணிமோழி.

உன்றோடா?

உன்றோடா?

உன்றோடா?

உன்றோடா?

உன்றோடா?

உன்றோடா?

உன்றோடா?

நாடும், நகரமும் நன்மக்களும் போற்றிப் புகழும் 3 வது வாரம்!

கிங்ஸ்லி பிளாஸீ

(கொழும்பு) (வெள்ளவத்தை)

வெலிங்டன் விஜயா

(யாழ்ப்பாணம்) (மட்டக்களப்பு)

விஜிதா மோடேரன்

(அட்டன்) (பதுளை)

ஆகிய திரைகளில்!

என். டி. ராமராவ்-அஞ்சலிதேவி

ஜெமினி கணேசன்-கண்ணும்பா

சந்தியா-முரளி-உமா

மற்றும் பலர் நடித்த

ஸ்வகுசா

[பலவர்ணச் சித்திரம்]

மகத்தான வது வாரம்

செல்லமஹால் (கொட்டாங்சேனை)

வின்சர் இம்பீரியல் நெல்சன்

(யாழ்ப்பாணம்) (மட்டக்களப்பு) (திருகோணமலை)

ரீகல் காசினே ரீகல்

(கண்டி) (மாத்தளை) (நுவரெலியா)

ஆகிய திரைகளில்!

ஜெமினி கணேசன்-சாவித்திரி-முத்தாராமன்

மணிமாலா-நாகேஷ்-மனோரமா-பண்டிபாய்

நடித்த

பூஜைக்கு வந்த மலர்

● நீதியைப்
போதிக்கும்
நல்லவர்கள்!

● பாசத்துள்
கட்டுண்ட
பண்பாளர்கள்

● சட்டத்தை
மதிக்கும் சு
மூகத்தவர்!

அனைவருக்கும்
அரு விருந்தாக
சினிமாஸ்
திரைகளுக்கு
விரைவுல்
வருகிறது!

தேவரி ஸ்

நீதிக்குப் பின் பாசம்

எம். ஐ. ராமச்சந்திரன்-சௌஜாதேவி
ராதா-அசோகன்-ரங்கராவ் நடித்தது

விரைவில் எதிர்பாருங்கள்!
சிவாஜி கணேசன்-சௌஜாதேவி-சௌகர் ஜாஸி தோன்றும்

புதிய பற்றை [பல வர்ணச் சித்திரம்]

வெற்றித் திருநாள்

வெற்றி

இரவும் பகலும்

ஜெய்சங்கர்-வசந்தா-அசோகன்-பண்டிபாய்-நாகேஷ்-ராமநாள்

மற்றும் பலர் நடித்தது

சென்ட்ரல் ராணி ஆனந்தா மீபுர சிகிரி எஸ்டேரன்

(மருதானை) (யாழ்ப்பாணம்) (கம்பளை) (நீர்கொழும்பு) (பண்டாரவளை) (சம்மாந்துறை)

ஆகிய திரைகளில்!

சிவாஜி கணேசன்....

இவர்களுடன் சேர்ந்து அற்புதமாக நடித்துள்ள படம்தான்

ஏ. எல். எஸ். ஸாரின்

‘சாந்தி’

விரைவில்! சிலோன் எண்டர்டெயின் மெண்ட்ஸ் திரைகளில்